

РЕШЕНИЕ

№ 3547

гр. София, 01.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 18.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **12062** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба вх. № 31820 от 23.10.2019 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 02 – 220 – 2600/901#2 от 09.09.2019 г. по описа на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], ул. С. К., [жилищен адрес]02, представлявано от управителя Ц. И. Д., чрез пълномощника адв. Б. С. от САК, с адрес за призоваване [населено място], [улица] срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г. за кампания 2016 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФЗ, с което е отказано финансово подпомагане за земеделски площи в 4 бр. земеделски парцели/подробно описани в уведомителното писмо/ в размер на 25 911. 91 лв.
С жалбата се иска съдът да отмени Уведомителното писмо като незаконосъобразно поради липсата на форма, нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Излагат се доводи, че писмото засяга пряко и непосредствено правата и законните интереси на дружеството. Инвокират се подробни съображения по съществото на спора. Допълнително оспорващият предлага с отмяната на обжалвания акт, съдът да му върне преписката с дадени задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В хода на съдебното производство, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. А., който поддържа жалбата, предлага да се уважи,

претендира разноски, съгласно представен списък и депозира писмено становище.

Ответникът – Зам. изпълнителен директор на ДФ"Земеделие", редовно призован, не се представлява и не изразява становище по съществото на спора.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал заявление за подпомагане 2016 г. с Уникален идентификационен номер УИН 22/310516/64016 от 19.04.2016 г. /л. 21 - 67 от делото/ за подпомагане по мярка 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР 2007 - 2013 г. От административният орган е извършена административна проверка на данните подадени в заявлението и наличните данни, съдържащи се в външните регистри на ИСАК като било установено, че за заявените площи от жалбоподателя не са били спазени базови изисквания за дейностите по мярка 214 от ПРСР 2007-2013 г.

С Уведомително писмо с изх. № 02 – 220 - 2600/901 от 06.08.2019 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ"Земеделие" за оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР 2007 - 2013 г. за кампания 2016 г. е отказано финансово подпомагане за земеделски площи в 4 бр. земеделски парцели/подробно описани в уведомителното писмо/ в размер на 25 911. 91 лв.

В мотивите на писмото е посочено, че подпомагането се отказва на основание т. V "Намаления при неспазване на базови изисквания на дейностите от мярка 214 от ПРСР от Методиката за намаляване и отказване на агроекологични плащания, утвърдена на основание чл. 16 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. със Заповед № РД 09 – 243 от 17.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните. Посочено е още, че е констатирано неспазване на чл. 13, ал. 3 от Наредбата като площите декларирани от лицето не се считат за наддекларирани, а за площи за които не са спазени някои ангажменти, свързани с предоставянето на финансовата помощ, различни от тези които засягат деклариания размер на площите.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително ангажираните от ответника. По искане на ответника е допусната, изслушана и приета СТЕ, изготвена от вещото лице инж. Ю. Я. П., която се кредитира от съда.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежната страна, в законоустановения срок при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 11а т. 1 и 2 от ЗПЗП разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявления за плащане по схеми и мерки за подпомагане Общата селскостопанска политика и извършва разплащания по тях. Съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. Със заповед № 03-РД-715 от 27.06.2017 г. изпълнителният директор на фонда на основание чл. 20, т. 2 и т. 3 и чл. 20а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от ЗПЗП и чл. 11, ал. 2 от УП на ДФЗ и решение на УС на ДФЗ по т. 6. 2 от Протокол № 114 от 15.06.2017 г., е делегирал своите правомощия на П. Д. С. – заместник изпълнителен директор на ДФЗ да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и

мерките за директни плащания за извършена оторизация за финансово подпомагане, адресирани до кандидатите. С оглед на горното обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Обжалваният акт е издаден в писмена форма, но е немотивиран, което обуславя неговата незаконосъобразност – основание за отмяна по чл. 146, т. 2 от АПК. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява да са разбере волята на административния орган. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт. С оглед трайната съдебна практика, мотивите могат да се съдържат, както в самия акт, така и в друг документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

В разглеждания случай административният орган не е посочил фактически и правни основания за издаването на акта. В уведомителното писмо няма конкретни мотиви относно материалноправните основания за отказ от финансово подпомагане. Не е изложено въз основа на какви обстоятелства органът приема, че са налице неспазени базови изисквания на дейностите от мярка 214 "АЕП" от ПРСР от Методиката за намаляване и отказване на агроекологични плащания, утвърдена на основание чл. 16 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. със Заповед № РД – 09 – 243 от 17.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните. Извършеното позоваване на т. V "Намаления при неспазване на базови изисквания на дейностите от мярка 214 "АЕП" от ПРСР от Методиката за намаляване и отказване на агроекологични плащания, утвърдена на основание чл. 16 от Наредба № 11 / 06.04.2009 г. със Заповед № РД-09-243/17.03.2017 г. на министъра на земеделието и храните и чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11/2009 г., не може да преодолее липсата на фактически основания. Дори и при внимателен прочит на цитираната част от Методиката, не може да се направи извод за конкретните изисквания, които кандидатът не е спазил и заради които му е отказано финансово подпомагане.

Не представлява изложение на фактически мотиви по смисъла на закона и извършеното в акта бланкетно посочване, че площите са недопустими за подпомагане "след извършени проверки на място и/или административни проверки, като в контролния лист от проверката на място са посочени конкретните изисквания което не са спазени, за което кандидатът бил уведомен с писмо. Видно от представените документи по делото на жалбоподателя не са извършвани проверки на терен, нито има изпратено уведомително писмо с констатации от такива проверки. От административният орган не е конкретизирано по какъв начин и за кой период не спазено изискването на разпоредбата на чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11/2009 г., а само бланкетно посочено, че при неспазването на тази разпоредба не се предоставя финансово подпомагане за площите, заявени за подпомагане по дейност за преминаване към биологично земеделие/ период на преход/. Не би могло да се приеме, че мотивите към акта се съдържат в представената по делото административна преписка, тъй като в преписката липсват документи с такова

съдържание. Административният орган единствено е изброил възможните хипотези за отказ или частично намаляване на плащанията като липсват конкретни, относими и адекватни констатации по отношение на заявлението на жалбоподателя. Няма яснота дали отказаната оторизация е след извършена проверка на място или при извършена административна проверка, всички направени разяснения са твърде общи като само са възпроизведени разпоредби от източници на правото на ЕС и на националното право. Посочването на фактическите обстоятелства, обуславящи издаването на административния акт, е абсолютно условие за законосъобразност на същия. Неизпълнението на това законово задължение води до немотивираност на оспореното уведомително писмо, поради което съдът намира, че оспореният акт е немотивиран, а липсата на мотиви пречатства упражняването на съдебен контрол и е основание за отмяна на оспорения акт, с оглед разпоредбата на чл. 146, т. 2 от АПК и само на това основание подлежи на отмяна.

В допълнение следва да се посочи, че при правилно определен спор между страните като такъв по приложението на чл. 13, ал. 3 от Наредба № 11 от 6.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. и на чл. 36, § 1 от Регламент (ЕО) № 889/2008 на Комисията от 5 септември 2008 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти по отношение на биологичното производство, етикетирането и контрола (консолидирана версия) цитираните разпоредби предвиждат плащанията за земеделски стопанства в преход да не надвишават периодите на преход, но в регламента са определени техните минимални размери според вида на културите, но не и максималните такива. ВАС нееднократно в практиката си е посочвал, че правилата за осъществяване на биологично производство са регламентирани с нормите на Регламент (ЕО) № 843/2007 относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2092/91, като въведения в Регламента термин "преход", съгласно чл. 2, б. "з" представлява периодът на преход от небиологично към биологично земеделие в рамките на определен срок, по време на който са прилагани разпоредбите относно биологичното производство. В Регламент на Комисията (ЕО) № 889/2008 са определени подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 г., като в Глава V са включени разпоредби за прехода, в които са определени минималните срокове. Този подход - за определяне само на минимални периоди е заявен и в преамбюла - съображения 23 - минималното време на преход е необходимо с оглед спецификата на всяко производство и необходимото време земята или животните да се изчистят от небиологични препарати, с които е възможно да са третирани. Това минимално време гарантира чистота на производството. Увеличаването на периода, в който производството е в преход, може да е в резултат на обективни причини и допълнително гарантира крайния целен резултат – произвеждане на биологична продукция. Следователно период на преход към биологично производство, който обективно е по-дълъг от определения с дял II, глава 5 от Регламент 889/2008 не води до нарушаване на разпоредбата на чл. 36, поради което не представлява и основание за отказ за оторизация на подпомаган стопанин по направление "Биологично земеделие". (За сравнение, в сходната норма на чл. 11, ал. 4 от Наредба № 4/2015 г., с която изплащането на финансово подпомагане за преминаване към биологично земеделие е ограничено до регламентираната

продължителност на периодите на преход съобразно Регламент (ЕО) № 889/2008 – чл. 36, ал. 1, чл. 37, ал. 1 и чл. 38, ал. 1, като противоречаща на изискванията на общественото право е отменена с решение № 8834/2019 г. на ВАС, ДВ, бр. 97/2019 г., в сила от 10.12.2019 г.)

При положение, че още при направеното първо плащане по заявлението на жалбодателя от 2013 година органът се е съгласил поетият от него ангажимент да е за срок от пет години и при липсата на мотиви в акта настоящият състав намира, че в случая не са налице цитираните законови предпоставки. От съдържанието на акта се установява, че подпомагането е отказано поради неизпълнение на базови изисквания, които обаче не са конкретизирани, а при установената липса на проверки липсват доказателства за неизпълнение на задълженията по чл. 26 от цитираната Наредба. Липсват и доказателства за наличие на която и да е от предпоставките по чл. 17 от Наредба № 11/2009 г. посочващ изчерпателно случаите, в които финансова помощ по мярка "Агроекологични плащания" не се предоставя или се намалява.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваното уведомително писмо е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона.

При този изход на спора се дължи произнасяне и по заявеното от страна на жалбоподателя искане за присъждане на разноски. Същото е своевременно направено и основателно. Придружено е със списък на разноските по чл. 80 от ГПК. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в тежест на ответника по жалбата следва да се възложат направените по делото разноски, които са в общ размер на 3170. 00 лева (50. 00 лв. - държавна такса, 3120. 00 лв. възнаграждение адвокатско възнаграждение).

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София- град, Трето отделение, 8 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], Уведомително писмо с изх. № 02 – 220 – 2600/901 от 06.08.2019 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г. за кампания 2016 г., издадено от заместник изпълнителния директор на ДФЗ, с което е отказано финансово подпомагане за земеделски площи в 4 бр. земеделски парцели/подробно описани в уведомителното писмо/ в размер на 25 911. 91 лв.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявление с УИН 22/310516/64016, при спазване дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 3170. 00 лв. (три хиляди сто и седемдесет лева/, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: